

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos IV. — Izdan in razposlan dne 15. januarja 1910.

Vsebina: (Št. 4 in 5.) 4. Ukaz, s katerim se izdajajo začasna načelna določila za bogoslovne strokovne preskušnje na katoliško-bogoslovnih fakultetah, ki so v zvezi s kakim vseučiliščem in izven nje. — 5. Ukaz o izplačevanju izplačil po c. kr. poštni hranilnici za račun državnih gozdnih in gosposočinskih uprav na Avstrijskem nad Anizo, na Saleburškem, Češkem in Štajerskem.

4.

Ukaz ministra za bogočastje in nauk z dne 26. decembra 1909. l.,

s katerim se izdajajo začasna načelna določila za bogoslovne strokovne preskušnje na katoliško-bogoslovnih fakultetah, ki so v zvezi s kakim vseučiliščem in izven nje.

Za bogoslovne strokovne preskušnje na katoliško-bogoslovnih fakultetah, ki so v zvezi s kakim vseučiliščem in izven nje, izdajam naslednja začasna načelna določila:

§ 1.

Da se dokaže znanstvena usposobljenost bogoslovcev, se uvajajo na katoliško-bogoslovnih fakultetah, ki so v zvezi s kakim vseučiliščem ali izven nje, namesto semestralnih in anualnih preskušenj, predpisanih s § 15 ministrstvenega razpisa z dne 16. septembra 1851. l., št. 6165 (drž. zak. št. 216), bogoslovne strokovne preskušnje.

Te preskušnje se raztezajo čez vso učno snov dotične stroke (§ 3 in 4) in se vršé na koncu vsa

kega tečaja, v katerem se sklenejo predavanja o tej stroki. Kolokviji, ki spadajo k učnemu obratu, se s tem ne izpreminjajo.

Škofom se prepušča, da dajo v zmislu § 4 cesarskega ukaza z dne 23. aprila 1850. l. (drž. zak. št. 157) tudi v bodoče v škofijskem seminarju opravljati semestralne preskušnje s svojimi alumni, ki obiskujejo bogoslovne fakultete, da se ponovi učna snov.

§ 2.

K bogoslovnim strokovnim preskušnjam se pripuščajo samo tisti bogoslovci, ki so vpisani na kaki tuzemski katoliško-bogoslovni fakulteti za redne slušatelje ali na podstavi § 2 ministrstvenega razpisa z dne 16. septembra 1851. l. (drž. zak. št. 216) za izredne slušatelje in ki so hodili v predavanja o dotičnem učnem predmetu toliko tečajev, kolikor jih določa bogoslovni učni red.

Izjeme od tega sme dovoliti ministrstvo za bogočastje in nauk v porazumu s škofijskim ordinarijatom iz ozira vrednih razlogov.

§ 3.

Za obče obvezne preskusne predmete, o katerih mora vsak bogoslovec delati strokovno pre-

skušnjo v teku predpisanih štirih učnih let, naj veljajo naslednje glavne stroke:

1. Krščansko modroslovje,
 2. fundamentalno bogoslovje (oziroma apologetika),
 3. studij svetega pisma stare zaveze s hebrejščino in hermenevtiko,
 4. studij svetega pisma nove zaveze,
 5. specialna dogmatika,
 6. obča cerkvena zgodovina (eventualno z zgodovino dogem),
 7. moralno bogoslovje,
 8. pastoralno bogoslovje z liturgiko in duhovno zgovornostjo,
 9. katehetika in pedagogika z metodo,
 10. cerkveno pravo,
- in za kandidate bogoslovne doktorske stopnje:
11. višja eksegeza svetega pisma stare in nove zaveze in orijentalni jeziki (sirska-kaldejščina in arabščina).

§ 4.

Ako se vršé o izrednih (neobveznih) učnih predmetih, kakor o krščanskem družboslovju, o zgodovini cerkvene umetnosti, o krščanski arheologiji, bogoslovni enciklopediji, primerjalnem veroznanstvu, moralnem modroslovju i. d. na fakultetih redna predavanja, naj delajo bogoslovci, ki so redno poslušali ta predavanja, na svoje zahtevanje tudi strokovne preskušnje iz teh učnih predmetov.

§ 5.

Preskuševalna komisija je sestavljena iz treh udov, in sicer: iz dekana ali iz njegovega namestnika, poklicanega po § 13 zakona z dne 27. aprila 1873. l. (drž. zak. št. 63), za predsednika, iz strokovnega profesorja, oziroma, ako sta dva ali ako je več strokovnih profesorjev, iz enega izmed njih in iz škofijskega komisarja, ki se naj vzame, ako moči, izmed doktorjev ali profesorjev bogoslovja.

§ 6.

Pred isto preskuševalno komisijo morejo delati preskušnjo hkratu ne več nego štirje kandidati.

Ako zahteva število preskusnih kandidatov, se lahko sestavi dve ali več preskuševalnih komisij; pri tem zastopa strokovnega profesorja, ako ni dveh ali več strokovnih profesorjev, privatni docent te stroke, in ako ga ni, profesor bližnje sorodne stroke.

§ 7.

Preskuša strokovni profesor (§ 5 in 6), vendar gre tako predsedniku kakor škofijskemu komisarju pravica, staviti kandidatu posamezna vprašanja.

§ 8.

Preskusni jezik se ravna vedno po jeziku, v katerem se predava dotična stroka.

§ 9.

Preskušnja naj praviloma za vsakega kandidata ne traja dalje nego pol ure.

§ 10.

Uspeh preskušnje je na predlog strokovnega profesorja (§ 5 in 6) s sklepom večine preskuševalne komisije, v kateri ima tudi predsednik glas, oznameniti s cenilom: „*eminenter*“, „*bene*“, „*sufficienter*“ ali „*insufficienter*“ in strokovni profesor naj ga vpiše v knjigi zglasilnici (indeksu), oziroma v zglasilni poli v razpredelku: opomnje in podpiše naj ga strokovni profesor ter predsednik.

Na zahtevanje se lahko izda tudi posebno izpričevalo o preskušnji, ki ga podpiše preskuševalna komisija.

To izpričevalo se mora kolkovati po veljajočih predpisih.

§ 11.

Ako dobi kandidat ob preskušnji cenilo „*insufficienter*“, naj preskuševalna komisija hkratu določi, ob katerem roku je treba napraviti ponavljalno preskušnjo iz dotičnega predmeta.

V ponavljalni preskušnji naj praviloma preskuša tisti preskuševalec, ki je v prvi preskušnji posloval za izpraševalca.

Ako se kandidat reprobira tudi pri ponavljalni preskušnji, se lahko sili, da hodi en ali dva tečaja vnovič v predavanja o dotičnem učnem predmetu, preden se pripusti k drugi ponavljalni preskušnji.

Nadaljnja ponavljalna preskušnja je izključena.

§ 12.

O opravljenih strokovnih preskušnjah je treba pisati zapisnike, v katere je vzprejeti imena preskuševalnih komisarjev in kandidatov, ki se preskušajo,

v knjigo zglasilnico, oziroma v zglasilno polo vpisane podatke in uspeh glasovanja.

§ 13.

Določilo § 20 ministrstvenega razpisa z dne 16. septembra 1851. l. (drž. zak. št. 216), o izročevanju absolutorijev bogoslovcem, ostane v moči z izpremembo, da naj stopi na mesto klasifikacije o semestralnih in anualnih preskušnjah odslej klasifikacija o strokovnih preskušnjah.

§ 14.

Ta ukaz dobi takoj moč.

Stürgkh s. r.

5.

Ukaz poljedelskega ministrstva, ministrstva za bogočastje in nauk, finančnega ministrstva in trgovinskega ministrstva v porazumu z Najvišjim računiščem z dne 9. januarja 1910. l.

o izplačevanju izplačil po c. kr. poštni hranilnici za račun državnih gozdnih in gosposčinskih uprav na Avstrijskem nad Anižo, na Salcburškem, Češkem in Štajerskem.

§ 1.

Od 1. dne januarja 1910. l. naprej je izplačevati izvzemši v naslednjem § 2 navedena plačila, vsa druga plačila, ki jih nakazujejo c. kr. gozdna in gosposčinska ravnateljstva na Dunaju, v Gmundnu

in Salcburgu ali gozdne in gosposčinske uprave, ki so podrejene tem ravnateljstvom, potom poštne hranilnice, ako se to ne godi že na podstavi § 1 ministrstvenega ukaza z dne 31. decembra 1908. l. (drž. zak. št. 3 iz l. 1909.).

§ 2.

Od izplačevanja po poštni hranilnici so izključena:

- a) plačila upravičenim prejemnikom, ki stanujejo v inozemstvu;
- b) plačila, ki se morajo izplačevati v efektivnem zlatu;
- c) plačila za račun dežel ogrske krone, skupnih oblastev in avtonomnih organov.

§ 3.

Za izdatke, ki se realizujejo v nakaznem prometu c. kr. poštne hranilnice, posluje za izvršujočo blagajnico edino le dotična c. kr. deželna blagajnica (Dunaj, Linc, Salcburg) in za likvidujoči organ edino le računski oddelk tistega c. kr. gozdnega in gosposčinskega ravnateljstva (Dunaj, Gmunden, Salcburg), za čigar račun se izplačuje.

§ 4.

V ostalem se na oznamenjena plačila zmislu primerno uporabljajo določila ministrstvenega ukaza z dne 10. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 245) tako, da je eventualne reklamacije ali naznanila, ki jih je podajati, pošiljati računskemu oddelku gozdnega in gosposčinskega ravnateljstva na Dunaju, oziroma v Gmundnu, oziroma v Salcburgu.

Biliński s. r.

Stürgkh s. r.

Weiskirchner s. r.

Pop s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj Seilerstätte št. 24, tudi v letu 1910. v nemškem, češkem, italijanskem, hrvaškem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1910 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodisi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 8 K.

Naročevati je treba v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, kjer se dobivajo tudi posamezni letniki in posamezni kosi državnega zakonika.

Ker se državni zakonik naročnikom oddaja, oziroma pošilja samó, če se je plačala prej letna naročnina zanj, je ob enem naročilu priložiti zanj pripadajoči znesek; da se more hitro in brez pritožb vročevati po c. kr. pošti, je poleg natančnega naslova stanovanjšča povedati tudi dotični poštni dostavni okraj.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobijo:

Letnik 1849. za	4 K 20 h	Letnik 1870. za	2 K 80 h	Letnik 1891. za	6 K — h
1850. "	10 " 50	1871. "	4 " —	1892. "	10 " —
1851. "	2 " 60	1872. "	6 " 40	1893. "	6 " —
1852. "	5 " 20	1873. "	6 " 60	1894. "	6 " —
1853. "	6 " 30	1874. "	4 " 60	1895. "	7 " —
1854. "	8 " 40	1875. "	4 " —	1896. "	7 " —
1855. "	4 " 70	1876. "	3 " —	1897. "	15 " —
1856. "	4 " 90	1877. "	2 " —	1898. "	6 " —
1857. "	5 " 70	1878. "	4 " 60	1899. "	10 " —
1858. "	4 " 80	1879. "	4 " 60	1900. "	7 " —
1859. "	4 " —	1880. "	4 " 40	1901. "	6 " —
1860. "	3 " 40	1881. "	4 " 40	1902. "	7 " 50
1861. "	3 " —	1882. "	6 " —	1903. "	9 " —
1862. "	2 " 80	1883. "	5 " —	1904. "	5 " —
1863. "	2 " 80	1884. "	5 " —	1905. "	6 " —
1864. "	2 " 80	1885. "	3 " 60	1906. "	12 " —
1865. "	4 " —	1886. "	4 " 60	1907. "	13 " —
1866. "	4 " 40	1887. "	5 " —	1908. "	9 " —
1867. "	4 " —	1888. "	8 " 40	1909. "	8 " 50
1868. "	4 " —	1889. "	6 " —		
1869. "	6 " —	1890. "	5 " 40		

Posamezni letniki v drugih sedmih jezikih počenshi z l. 1870. se dobivajo po istih cenah, kakor nemška izdaja.

Ako se naroči vsaj 10, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, se dovoli 20% popusta, ako se naroči vsaj 25, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika naenkrat, 25% popusta, in ako se naroči vsaj 35, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 30% popusta.

NB. Tisti kosi državnega zakonika nemške izdaje, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tednih potem, ko so izšli, in kosi nemških izdaj najdalje v šestih tednih po izdaji kazal in naslovnega lista k posameznim izdajam naravnost v c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg 16.

Kadar poteče ta rok, se bodo kosi državnega zakonika izročevali brez izjeme samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej, in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma popolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h) iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24; s tem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomankljive) letnike ter si liste urediti po tvarini.